ตกขบวน

ทำไมองค์กรที่ใช้ AI แล้ว ยังไปไม่ถึงไหน

ธนศักดิ์ วหาวิศาล

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ 5

บทที่ 1 — ข่าวดีที่ควรทำให้คุณนอนไม่หลับ 8

บทที่ 2 — 95 ต่อ 5 — ตัวเลขที่ไม่มีใครอยากเอาเข้าห้องประชุม 14

บทที่ 3 — บริษัทที่ตายทั้งที่ทำถูกทุกข้อ 21

บทที่ 4 — ทุนที่ตายโตขึ้นสามเท่า — ศพในตลาดไทยที่ยังไม่มีใครชันสูตร 29

บทที่ 5 — บันได 5 ขั้นของการใช้ AI — องค์กรคุณอยู่ขั้นไหน 38

บทที่ 6 — จุดที่ 1 · ปลายทาง — โครงการที่ไม่มีใครเขียนไว้ว่าจะไปไหน 46

บทที่ 7 — จุดที่ 2 · คนขับ — ขบวนที่ทุกคนรอให้คนอื่นบิดกุญแจ 53

บทที่ 8 — จุดที่ 3 · ผู้โดยสาร — คนของคุณขึ้นขบวนไปก่อนคุณแล้ว 60

บทที่ 9 — จุดที่ 4 · หน้าปัด — ตัวเลขปลอบใจที่ทำให้บอร์ดสบายใจผิด ๆ 68

บทที่ 10 — จุดที่ 5 · ตั๋ว — ทำไม 5% ที่สำเร็จเกือบทั้งหมดไม่ได้สร้างเอง 78

บทที่ 11 — เลือกขบวนเดียว — วิธีตัดโครงการ AI ให้เหลือเรื่องที่ทำเงิน 86

บทที่ 12 — ธง 90 วัน — เขียนเงื่อนไขปิดโครงการตั้งแต่วันเริ่ม 93

บทที่ 13 — วัดสามมิติ — ต้นทุนที่หายจริง รายได้ที่เร็วขึ้น ความเสี่ยงที่ลดลง 100

บทที่ 14 — ต่อเข้ากับงานประจำวัน ไม่ใช่ตั้งแผนกใหม่ 110

บทที่ 15 — คนที่ต้องเปลี่ยนก่อนระบบ 117

บทที่ 16 — เวลาที่ต้องกล้าปิดโครงการที่ตัวเองเชียร์เอง 124

บทที่ 17 — วาระ AI ประจำไตรมาสของบอร์ด 131

บทที่ 18 — ฟองสบู่กับคลื่นถัดไป — อ่านของใหม่โดยไม่ต้องเดาถูกทุกครั้ง 137

บทที่ 19 — องค์กรที่รอดคลื่นก่อนหน้าทำอะไรเหมือนกัน 144

บทที่ 20 — คำถามเดียวที่ควรถามตัวเองทุกไตรมาส 151

บทที่ 22 ภาคผนวก ก — แผ่นตรวจขบวน รวมไว้ที่เดียว 156

บทที่ 23 ภาคผนวก ข — แหล่งข้อมูลหลักที่ใช้ในเล่มนี้ 159

บทที่ 24 ภาคผนวก ค — ถ้าจะเอาเล่มนี้ไปใช้ทั้งทีม 162

บทที่ 1

บทนำ

หนังสือเล่มนี้ไม่ได้เขียนให้คนที่ยังไม่เริ่ม

ถ้าคุณกำลังหาคำตอบว่าปัญญาประดิษฐ์คืออะไร ควรเริ่มจากเครื่องมือตัวไหน หรืออยากได้รายการแอปพลิเคชันที่ควรลอง มีหนังสือดี ๆ อีกหลายเล่มที่ทำเรื่องนั้นได้ดีกว่าเล่มนี้ วางเล่มนี้ลงแล้วไปหยิบเล่มนั้นเถอะ ไม่เสียเวลาทั้งสองฝ่าย

เล่มนี้เขียนให้คนอีกกลุ่มหนึ่ง

คุณอนุมัติงบไปแล้ว ระบบขึ้นใช้จริงแล้ว มีคนในองค์กรใช้มันอยู่ทุกวัน มีรายงานความคืบหน้าเข้าที่ประชุมอย่างสม่ำเสมอ สไลด์สวย ตัวเลขในสไลด์เป็นบวก และทุกคนในห้องพยักหน้า

แล้วสิ้นปี งบการเงินก็ออกมาหน้าตาเหมือนเดิม

ไม่มีใครในองค์กรพูดเรื่องนี้ออกมาดัง ๆ เพราะทุกคนที่นั่งอยู่ในห้องนั้นล้วนเป็นคนที่เคยเสนอโครงการใดโครงการหนึ่งกันมาแล้วทั้งนั้น การตั้งคำถามว่า "แล้วมันคุ้มไหม" จึงกลายเป็นคำถามที่ทุกคนอยากได้ยินคำตอบ แต่ไม่มีใครอยากเป็นคนถาม

นั่นคือจุดที่หนังสือเล่มนี้เริ่มต้น